

spille en altfor underordnet Rolle til, at der her kan blive Tale om en virkelig Garanti for Kødets Godhed og Brugbarhed som Næringsmiddel. Imidlertid viser Erfaringen her i Landet, at ogsaa Landbefolkningen sætter Pris paa at faa Kød, som er kontrolleret. Ja, den viser endogsaa, at den foretrækker Kød med det blaa Stempel for Kød med det sorte Stempel. Den Omstændighed, at Indtægten af Kød-kontrollen — lad mig nævne et bestemt Eksempel, f. Eks. Odense — ved de offentlige Slagtehuse aarlig stiger med 5 til 6 pCt., har utvivlsomt sin Grund deri, at det kontrollerede Kød Aar for Aar trænger ud i større og større Kredse blandt Landbefolkningen. Altsaa jeg betragter det som givet, at ogsaa Landbefolkningen sætter Pris paa at faa Kød, som er kontrolleret og stemplet, og at den sætter Pris paa at faa Kød med det blaa Stempel fremfor Kød med det sorte. Om hvordan denne Sag forholder sig i Udlandet, tør jeg ikke udtale noget bestemt. Der er jo mange andre ærede Medlemmer, der have langt mere Erfaring, end jeg paa det Omraade, hvorpaa vi her bevæge os, jeg har grumme lidt Indsigt i Forholdene paa vort Kødmarked. Jeg skulde næsten tro, at nogen afgørende Betydning tør man ikke i Udlandet tillægge det danske Statsstempel, men jeg skulde dog ogsaa tro, at nogen Betydning vil man der som her altid være tilbøjelig til at tillægge det. Og hvis man tillægger det nogen Betydning, kan der ogsaa bringes betydelige Ofre for at erhverve et saadant Statsstempel for det danske Kød. Vil vort Kød i Udlandet, naar det er mærket med det danske Statsstempel, faa fri, aaben og uhindret Adgang alle Vegne, og vil det kunne slippe for at blive underkastet Byernes Kontrol med Udsigt til maaske at blive underkendt? Det er det store Spørgsmaal. Tør man besvare det bekræftende, saa tør man ogsaa gaa til de store Ofre, der kræves for at gennemføre et Lovforslag som dette.

Men ere vi enige om, at vi skulde søge at komme til Statskontrol med vort Kød, bliver det næste Spørgsmaal: Burde vi saa ikke straks gaa til det, som er det ideelle eller det rationelle, hvad man nu vil kalde det, nemlig at indføre en almindelig Statskontrol, som omfatter al Slagtning i Erhvervsøjemed. Det forekommer mig, at her er et Punkt, hvor vor Kommissionsbetænkning røber en Smule Brist i Omhuen, medens den ellers gennemgaaende er et usædvanlig godt Arbejde. Jeg skal villig indrømme, at de Betragtninger, som Kom-

missionen fremfører paa Betænkningens 8de og 9de Side, ere meget fornuftige og synes ogsaa at have en Del paa sig, naar man tager Sagen rent praktisk. Men paa den anden Side forekommer det mig ogsaa, at Kommissionen her har taget sit Standpunkt over for dette Spørgsmaal paa Forhaand. De Betragtninger, som Kommissionen fremfører, synes meget mere at være en Fastslaaen af et forud indtaget Standpunkt end Resultatet af forudgaaede Undersøgelser, og det havde dog ogsaa været en Undersøgelse værd, om det ikke var muligt straks paa Stedet at etablere en almindelig Statskontrol med det danske Kød. Der er for mig noget utiltalende i den Omstændighed, at Befolkningen paa Landet skal være henvist til at hjælpe sig selv, og at Statens Omsorg for Sundhedsvæsenet ikke udstrækker sig til den i samme Forhold, som den udstrækker sig til den tæt sammenboende Befolkning i de store Byer. Jeg haaber, at det kommende Udvalg vil underkaste ogsaa denne Side af Sagen al den Prøvelse og skænke den al den Opmærksomhed, som jeg tror, den fortjener. Jeg mener, at Kommissionen ikke har skænket dette Punkt Opmærksomhed nok.

Den foreslaaede Ordning af Kødkontrollen vil jo, som man nemt kan se, blive meget omfattende og meget vidtløftig at praktisere, men der er en Ting, den ogsaa vil blive: Den vil blive meget dyr, den vil ikke blot blive meget dyr, naar man tager Hensyn til Bestemmelsen i § 6 om det Overtilsyn, der skal etableres, og hele den Stab af Dyrslæger, af godtlønnede Dyrslæger, kan jeg vel sige, som skulle staa ved Siden af dette Overtilsyn. Ikke blot i denne Henseende vil Forslagets Gennemførelse blive dyrt, men det vil jo ogsaa blive dyrt, naar Hensyn tages til Kassation af en Del Kød og til alt det Kød, der bliver nødt til at nøjes med det sorte Stempel. Ogsaa her vil man komme til at regne med betydelige Summer. Ganske vist er det rigtigt, hvad der bemærkes i Betænkningen, at det Tab allerede til Dels foreligger, som Forholdene nu ere ordnede, men over for disse Omkostninger mener jeg alligevel, at man gør vel i at søge at spare, hvad der uden Skade kan spares, og se at holde Omkostningerne dog inden for nogenlunde rimelige Grænser. Men der er et ganske andet Punkt, som maaske vil komme til at gøre denne Lovs Gennemførelse temmelig dyr, og det er Erstatningsspørgsmaalet, som er nævnt i §§ 12 og 13. Jeg mener som ærede Medlem-